

Arrest

nr. 176 851 van 25 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Iraakes staatsburger te zijn afkomstig uit Bagdad, meer bepaald uit de wijk Zayouna Muthanna. U stelt van Arabische origine te zijn en een soennitische moslim te zijn. U huwde in 1997 met (S.A.). Jullie kregen drie kinderen: Amro, Mohammed en Masra. U oefende verschillende beroepen uit zoals taxichauffeur en kok. Voorafgaand aan uw vertrek uit Irak was uw werkzaam in een GSM-winkel. U stelt voorop nooit politiek actief te zijn geweest. Omstreeks 2011 verhuisde u van de Palestijnstraat meer bepaald van de Idrissi-wijk, naar uw ouderlijke woonst in Muthanna in de wijk Zayouna. U voelde zich immers niet meer veilig in de Idrissi-wijk omdat er meer en meer sjiieten kwamen wonen.

In 2005 zou u als taxichauffeur door de WOLF-eenheid, een antiterreureenheid van de Irakese autoriteiten, zijn aangehouden aan een checkpoint. U werd samen met andere personen naar hun basis in Zafaraniya gebracht doch mocht dezelfde dag beschikken.

Omstreeks 15 juni 2014, vernam u van uw buurman Hussein die een lid is van Asaib Ahl al Haqq (AAH), dat uw naam als ook deze van uw zoon Amro, op een lijst stond met namen van mensen die door AAH gezocht werden. U besliste vervolgens om uw woning in Zayouna te verlaten. U trok samen met uw zoon Amro naar het huis van uw zus, in al-Yarmouk. Uw echtgenote Mohammed en Masra, trokken in bij uw schoonfamilie in de wijk al- Muhandiseen. Op 16 juni 2014 zouden leden van AAH uw woning hebben bezocht. Uw zus die in de ouderlijke woonst in al-Muthanna achterbleef, verklaarde dat leden van AAH naar u en uw zoon zouden hebben gevraagd. Bovendien werden de meubels in de woning vernield. Na dit incident nam u de beslissing om Irak te verlaten.

U verklaarde voorts dat uw zoon Amro, aan een checkpoint zou zijn aangehouden omwille van zijn naam, daar zijn roepnaam Omar zou zijn en ze bijgevolg wisten dat hij een soenniet was. Daarnaast zou Amro omwille van zijn soennitische achtergrond door een leerkracht zijn bestempeld als niet moslim. Ook werd Amro tijdens een zwemuitje door de uitbaters van het zwembad lastiggevallen.

Tenslotte stelt u voorop dat u behoort tot de al Albu Ajeel-stam die betrokken was bij het Camp Speicher-incident dat plaats vond op 12 juni 2014. U verklaart dienvolgens een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer:

Uw originele identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, woonkaart, voedselrantsoenkaart, kieskaarten van u en uw echtgenote, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs van uw zoon Amro alsook kopieën van uw huwelijksakte, van de eerste pagina's van de paspoorten van uw echtgenote, zoon en dochter en tenslotte identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw echtgenote, zoon Mohamed en dochter Masra.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u de hoedanigheid van vluchteling niet kan toekennen.

In verband met de feiten die zich in 2005 hebben afgespeeld dient te worden opgemerkt dat u, de dag van uw arrestatie door de Wolf-eenheid, nog diezelfde dag mocht beschikken (CGVS, p. 17). Gezien het hier een eenmalig incident betreft, u bent immers nooit politiek actief geweest en maakt geen gewag van problemen met de Irakese autoriteiten blijktens ook het feit dat u zonder problemen Irak kon verlaten omstreeks 8 augustus 2014, dient betreffende dit incident te worden geconcludeerd dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

In verband met de inval in uw woonst te Bagdad omstreeks 16 juni 2014, legt u weinig overtuigende verklaringen af. Zo mag het opmerkelijk worden genoemd dat uw buurman, die bij AAH zou werken als onderhoudsmedewerker, u daags voordien op de hoogte zou hebben gebracht van het feit dat uw naam en deze van uw zoon op een lijst zouden staan van gezochte personen. U de vraag gesteld hoe een onderhoudsmedewerker op de hoogte zou kunnen zijn van dergelijke gewichtige informatie, repliceert u dat AAH machtig is en dat binnen de organisatie iedereen elkaar kent (CGVS, p. 16). Uw uitleg is evenwel slechts een aannname gezien u niet op de hoogte bent van het reilen en zeilen binnen deze organisatie. Opvallend is ook dat daags na betreffende waarschuwing, AAH ook effectief uw woning zou zijn binnengevallen. Er kan dan ook worden verondersteld dat uw buurman eveneens op de hoogte moet zijn geweest van de op til zijnde actie van AAH tegen uw persoon. Deze gang van zaken roept eens te meer vragen op aangaande de positie van uw buurman binnen AAH.

Opmerkelijk is in dit verband eveneens dat u geen duidelijkheid kan verschaffen over hoe u precies wist dat uw buurman eveneens behoorde tot AAH. U gevraagd wat de rol van uw buurman was binnen AAH, stelt u dat uw buurman u zou hebben laten verstaan dat hij een generator bediende binnen AAH (CGVS, p. 15). U gevraagd hoe u precies wist dat uw buurman actief was binnen AAH, stelt u dan weer louter te hebben vernomen dat hij daar werkte maar kan u niet toelichten hoe u dit dan heeft vernomen. U nogmaals gevraagd of hij u persoonlijk op de hoogte bracht van zijn banden met AAH, laat u na dit punt te verduidelijken. Het spreekt voor zich dat uw verklaringen in dit verband niet eenduidig noch overtuigend zijn.

Niet alleen de gang van zaken met betrekking tot de feiten die zich zouden hebben voorgedaan op 15 en 16 juni 2014 roepen de nodige vraagtekens op, ook uw handelen volgend op deze incidenten. Immers, u verklaarde dat u tot aan uw vertrek uit Irak op 8 augustus 2014, dagelijks met uw motor naar uw werk ging. U geconfronteerd met de vraag waarom u het risico nam terug te keren naar de wijk Zayouna waar u gekend was en waar u werd geviseerd, stelt u dat u met uw motor eenvoudig door de kleine straatjes kon rijden. U kon bovendien aan de achterzijde het restaurant bereiken alwaar u vervolgens de pita kon klaarmaken om terstond weer te vertrekken (CGVS, p. 18).

Deze uitleg wekt verbazing. U verklaarde immers voorafgaand aan uw vertrek werkzaam te zijn geweest in de Zayouna wijk in een GSM-winkel genaamd 'Galaxy' aan de Rubay'-straat (CGVS, p.10). U geconfronteerd met het feit dat u verklaarde in deze GSM-winkel te hebben gewerkt tot uw vertrek, repliceert u dat u het over 'vroeger' zou hebben gehad. U nogmaals gevraagd uw verklaringen te duiden hierbij duidelijk verwijzend naar de periode voorafgaand aan uw vertrek in 2014, past u uw verklaringen aan en stelt u na 15 juni niet meer te hebben gewerkt (CGVS, p. 18). Deze uitleg is alles behalve overtuigend te noemen, te meer u eerder tijdens het gehoor verklaarde in de GSM-winkel te hebben gewerkt van 2013 tot en met uw vertrek (CGVS, p. 10). Wat er ook van zij, uw handelen in casu relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en bevestigt daardoor ook de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder dient te worden aangestipt dat u, in de vragenlijst die werd opgesteld voor het CGVS en die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, liet optekenen dat u een dreigbrief zou hebben gekregen van onbekenden (zie vragenlijst CGVS). U met deze verklaringen geconfronteerd stelt u dat u tegenover de DVZ niet zou hebben verklaard een dreigbrief, doch een boodschap te hebben ontvangen. U voorts gewezen op het feit dat u daarenboven verklaarde tegenover de DVZ door onbekenden te zijn bedreigd, terwijl u tegenover het CGVS beweert te zijn vervolgd door AAH, herhaalt u louter dat een brief ook een boodschap kan zijn. Het moge duidelijk zijn dat u de vastgestelde tegenstrijdigheden op geen enkele manier kan uitklaren. Ook dient te worden vermeld dat u tegenover de DVZ heeft nagelaten melding te maken van de inval in uw woonst op 16 juni 2014. U hiermee geconfronteerd, stelt u tijdens het interview bij de DVZ geen tijd te hebben gekregen om dit incident te vermelden (CGVS, p. 19). Deze uitleg is weinig overtuigend gezien u slechts in een zin hier melding van zou kunnen hebben maken, zeker gelet op het belang van deze gebeurtenis. Vastgestelde contradicties en omissies ondergraven andermaal op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

In verband met de dreigementen aan het adres van uw zoon Amro, dient te worden vermeld dat het opmerkelijk is dat hij zou worden bedreigd omdat hij Omar heet. Op de identiteitskaart van uw zoon staat immers de naam Amro vermeld. U bevestigt eveneens dat dit zijn officiële naam is (CGVS, p. 7). Het is dan ook merkwaardig dat u beweert dat hij problemen kent aan checkpoints omdat hij Omar zou heten (CGVS, p. 15). De overige incidenten, te weten het incident waarbij Amro door zijn leerkracht zou zijn bestempeld als een niet-moslim alsook de pesterijen tijdens een zwemuitje, zijn (hoe vervelend ook) onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen worden beschouwd als vervolging in vluchteling rechterlijke zin.

Tot slot dient in verband met uw bewering als zou u vervolging vrezen omwille van het feit dat u afstamt van de Albu Ajeel-stam, te worden vermeld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt, waaruit effectief kan worden opgemaakt dat uw familie tot deze stam behoort. Indien er al geloof zou kunnen worden gehecht aan uw bewering, dient te worden gewezen op het feit dat de door u aangehaalde vrees louter hypothetisch is. U haalt in dit verband immers geen incidenten aan waarbij u persoonlijk betrokken was, omdat zoals u zelf vermeldde reeds in augustus 2014 het land verliet (CGVS, p. 21). Andermaal maakt u dan ook niet aannemelijk in Irak vervolging te vrezen omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegt vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen: zij zijn een aanduiding van uw identiteit, herkomst, gezondheidstoestand en werkzaamheden. Aan geen van deze elementen wordt getwijfeld door het CGVS. Het CGVS merkt terloops toch ook op dat Iraakse documenten 'an sich' heel gemakkelijk verkrijgbaar zijn, in Irak en daarbuiten, waardoor de bewijswaarde ervan in het algemeen als gering moet worden beschouwd.

Op basis van voorafgaande vaststellingen kan dan ook worden besloten dat u niet aantoonbaar dat er in uw hoofde sprake is zou zijn van een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch dat u een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen.

Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel,

en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel) en van de materiële motiveringsplicht.

Van verzoeker mocht niet worden verwacht dat hij van zijn buurman zou achterhalen hoe deze laatste op de hoogte kwam van de informatie. Het was voor verzoeker logisch dat zijn buurman hiervan op de hoogte was gelet op diens rol binnen AAH. Of zijn buurman op de hoogte was van de actie die daags nadien plaatsvond, is irrelevant. Indien verweerder niet tevreden was met verzoekers antwoord omtrent de wijze waarop hij wist dat zijn buurman actief was binnen AAH, had verweerder voorts meer concrete en geherformuleerde vragen moeten stellen.

Omtrent de vraag of zijn werkzaamheden al dan niet duurden tot zijn vertrek, is er volgens verzoeker duidelijk sprake van een vergissing. Pas wanneer verweerder verduidelijkte dat het ging om de periode tussen 15/06 en zijn vertrek in augustus, begreep verzoeker het misverstand. Hij verduidelijkte dat hij niet meer ging werken na 15 juni. Zijn laatste werkplaats was in een gsm-winkel. Voorheen werkte hij in een pita-zaak.

Ook de melding dat verzoeker in de vragenlijst zou hebben verklaard dat hij een dreigbrief ontving, berust op een misverstand. Verzoeker is ervan overtuigd dat hij bij de DVZ verklaarde dat hij een boodschap had gekregen dat zijn zoon werd gezocht. Hij begrijpt niet waarom hiervan dreigbrief werd gemaakt. In ieder geval zijn de tegenstrijdigheden niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van het relaas ondermijnen.

Verzoeker voert aan dat Amro en Omar namen zijn die door elkaar gebruikt worden en die verwijzen naar historische figuren. Sjiieten staan vijandig tegenover personen met deze namen. Ter staving legt verzoeker een verklaring neer van een beëdigd tolk. Verweerder onderzocht dit gegeven en de problemen die ermee gepaard kunnen gaan voor soennieten onvoldoende.

Verzoeker stamt weldegelijk af van de Albu Ajeel stam. Verweerder stelde hierover onvoldoende kennisvragen. In ieder geval doet verzoeker zijn best om een document te bekomen om dit aan te tonen.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel).

Verweerder stelt volgens hem ten onrechte dat de situatie in Bagdad niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft in deze vooreerst een overzicht van enkele elementen uit de door verweerder gehanteerde en in het administratief dossier opgenomen documenten. Volgens hem vergeet het CGVS deze elementen te vermelden. Verzoeker verwijst naar de Franstalige arresten nr. 165 615 en 165 616 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Vervolgens verwijst hij andermaal naar enkele passages uit de informatie van verweerder, onder meer inzake de moeilijkheden in Bagdad, de problemen in de gezondheidszorg en de schoolgang in Bagdad. Ook in de zwaarste periode van geweld viel het openbare leven niet stil.

Verzoeker benadrukt dat de veiligheidssituatie geenszins is verbeterd, wel integendeel. De laatste maanden is de intensiteit van het geweld verhoogd. Verzoeker citeert in deze uit enkele persartikels. Tevens verwijst hij naar de cijfers van de website www.iraqbodycount.org. De informatie toont aan dat het aantal burgerslachtoffers in Bagdad erg hoog is. De actuele veiligheidssituatie in Bagdad is dermate volatiel en problematisch dat verzoeker er een reëel risico zal lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.1.3. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een verklaring van een beëdigd tolk bij het verzoekschrift (rechtspiegingsdossier, stuk 1, bijlage 4).

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota nog een uittreksel van zijn geboorteakte neer ter staving van zijn relaas (rechtspiegingsdossier, stuk 9). Uit dit document blijkt dat verzoeker een afstammeling is van de Albu Ajeel-stam.

2.2. Verweerder legt op 13 september 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtspiegingsdossier, stuk 7). Het betreft de COI Focus "IRAK, De Veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016, de COI Focus "IRAK, De Veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016 en een bijdrage van "Musings on Iraq" van 16 augustus 2016.

2.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet welk(e) van de algemene beginselen van bestuur hij benevens de zorgvuldigheidsplicht, de redelijkheidsplicht en de motiveringsplicht geschonden acht. Evenmin duidt hij op welke wijze dit zou zijn geschied. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.4. Verzoeker baseerde onderhavige asielaanvraag en de in dit kader geformuleerde vrees voor vervolging onder meer op zijn behoren tot de Albu Ajeel stam. Waar hem in de bestreden beslissing terecht werd verweten dat hij zijn behoren tot deze stam op generlei wijze staaft, tracht verzoeker dit in het kader van onderhavige beroepsprocedure te staven aan de hand van een bijkomend document waarop zijn stamnaam wordt vermeld (rechtspiegingsdossier, stuk 9). Te dezen moet worden vastgesteld dat er op dit document vermeld staat dat verzoeker Quataiba Al-Ajaili als voornaam en naam heeft. Blijkens het document is Al-Jaili is derhalve zijn familienaam (of stamnaam). 'Al Ajaili' vertoont te weinig overeenkomsten met de voorgehouden stamnaam 'Albu Ajeel'. De kopieën van de paspoorten van zijn twee zonen Mohamed en Masara (map documenten, stuk 10) maken daarenboven evenmin melding van deze (stam)naam. Hetzelfde geldt voor de originele voedselrantsoenkaart (cf. gehoor CGVS, p.11) waarop ook deze naam ontbreekt. Bij het opstellen van de 'verklaring DVZ' (administratief dossier, stuk 16) wordt evenmin melding gemaakt van de stamnaam Albu Ajeel (of 'Al Ajaili'). De ter zitting neergelegde geboorteakte, die blijkbaar werd opgesteld op 2 augustus 2016 (terwijl verzoeker al in België was) is derhalve niet dienstig om aangenomen te worden als bewijs van zijn behoren tot de stam Albu Ajeel.

Hoe dan ook laat verzoeker wat zijn behoren tot deze stam betreft de terechte vaststellingen onverlet dat zijn in dit kader aangehaalde vrees louter hypothetisch is en dat hij in dit verband geen aan zijn persoon gelinkte incidenten aanhaalde.

Verzoeker verwees daarnaast naar een incident in 2005. Hij laat de bestreden beslissing in deze echter volledig ongemoeid waar gesteld wordt:

“In verband met de feiten die zich in 2005 hebben afgespeeld dient te worden opgemerkt dat u, de dag van uw arrestatie door de Wolf-eenheid, nog diezelfde dag mocht beschikken (CGVS, p. 17). Gezien het hier een eenmalig incident betreft, u bent immers nooit politiek actief geweest en maakt geen gewag van problemen met de Irakese autoriteiten blijkt ook het feit dat u zonder problemen Irak kon verlaten omstreeks 8 augustus 2014, dient betreffende dit incident te worden geconcludeerd dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker gaf verder aan dat hij en zijn zoon geïnterviewd werden door AAH. In deze wordt in de bestreden beslissing vooreerst echter met recht gemotiveerd:

“In verband met de inval in uw woonst te Bagdad omstreeks 16 juni 2014, legt u weinig overtuigende verklaringen af. Zo mag het opmerkelijk worden genoemd dat uw buurman, die bij AAH zou werken als onderhoudsmedewerker, u daags voordien op de hoogte zou hebben gebracht van het feit dat uw naam en deze van uw zoon op een lijst zouden staan van gezochte personen. U de vraag gesteld hoe een onderhoudsmedewerker op de hoogte zou kunnen zijn van dergelijke gewichtige informatie, repliceert u dat AAH machtig is en dat binnen de organisatie iedereen elkaar kent (CGVS, p. 16). Uw uitleg is evenwel slechts een aannname gezien u niet op de hoogte bent van het reilen en zeilen binnen deze organisatie. Opvallend is ook dat daags na betreffende waarschuwing, AAH ook effectief uw woning zou zijn binnengevallen. Er kan dan ook worden verondersteld dat uw buurman eveneens op de hoogte moet zijn geweest van de op til zijnde actie van AAH tegen uw persoon. Deze gang van zaken roept eens te meer vragen op aangaande de positie van uw buurman binnen AAH.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Er mocht, gelet op het belang van (de juistheid van) deze informatie, weldegelijk van hem worden verwacht dat hij zich bij zijn buurman zou hebben geïnformeerd hoe deze had vernomen dat hij werd gezocht. Desalniettemin blijkt uit zijn voormelde verklaringen dat hij hiernaar slechts het raden had. Verder is het weldegelijk onaannemelijk dat verzoekers buurman enerzijds wel op de hoogte zou zijn geweest van het gegeven dat verzoeker en diens zoon werden geïnterviewd doch anderzijds niet op de hoogte zou zijn geweest van de nakende actie van AAH tegen verzoekers persoon.

Verzoeker legde bovendien geen overtuigende verklaringen af over de rol van zijn buurman binnen AAH. In deze wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Opmerkelijk is in dit verband eveneens dat u geen duidelijkheid kan verschaffen over hoe u precies wist dat uw buurman eveneens behoorde tot AAH. U gevraagd wat de rol van uw buurman was binnen AAH, stelt u dat uw buurman u zou hebben laten verstaan dat hij een generator bediende binnen AAH (CGVS, p. 15). U gevraagd hoe u precies wist dat uw buurman actief was binnen AAH, stelt u dan weer louter te hebben vernomen dat hij daar werkte maar kan u niet toelichten hoe u dit dan heeft vernomen. U nogmaals gevraagd of hij u persoonlijk op de hoogte bracht van zijn banden met AAH, laat u na dit punt te verduidelijken. Het spreekt voor zich dat uw verklaringen in dit verband niet eenduidig noch overtuigend zijn.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze vaststellingen geen dienstige argumenten aan. Dat hem meer, geherformuleerde en concretere vragen hadden moeten worden gesteld, kan immers bezwaarlijk worden aangenomen. Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat er meermaals en in duidelijke bewoordingen werd gevraagd om op precieze wijze aan te geven hoe hij wist dat zijn buurman behoorde tot AAH. Verzoeker bleek hiertoe echter niet in staat.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met reden gemotiveerd als volgt:

“Niet alleen de gang van zaken met betrekking tot de feiten die zich zouden hebben voorgedaan op 15 en 16 juni 2014 roepen de nodige vraagtekens op, ook uw handelen volgend op deze incidenten. Immers, u verklaarde dat u tot aan uw vertrek uit Irak op 8 augustus 2014, dagelijks met uw motor naar uw werk ging. U geconfronteerd met de vraag waarom u het risico nam terug te keren naar de wijk Zayouna waar u gekend was en waar u werd geïnterviewd, stelt u dat u met uw motor eenvoudig door de kleine straatjes kon rijden. U kon bovendien aan de achterzijde het restaurant bereiken alwaar u vervolgens de pita kon klaarmaken om terstond weer te vertrekken (CGVS, p. 18). Deze uitleg wekt verbazing.”

U verklaarde immers voorafgaand aan uw vertrek werkzaam te zijn geweest in de Zayouna wijk in een GSM-winkel genaamd 'Galaxy' aan de Rubay'-straat (CGVS, p.10). U geconfronteerd met het feit dat u verklaarde in deze GSM-winkel te hebben gewerkt tot uw vertrek, repliceert u dat u het over 'vroeger' zou hebben gehad. U nogmaals gevraagd uw verklaringen te duiden hierbij duidelijk verwijzend naar de periode voorafgaand aan uw vertrek in 2014, past u uw verklaringen aan en stelt u na 15 juni niet meer te hebben gewerkt (CGVS, p. 18). Deze uitleg is alles behalve overtuigend te noemen, te meer u eerder tijdens het gehoor verklaarde in de GSM-winkel te hebben gewerkt van 2013 tot en met uw vertrek (CGVS, p. 10). Wat er ook van zij, uw handelen in casu relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en bevestigt daardoor ook de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te weerleggen. Dat deze zouden berusten op een misverstand, kan namelijk niet worden gevolgd. De vraagstelling geschiedde in duidelijke bewoordingen en verzoekers antwoorden zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij zijn meermaals met elkaar in strijd. Aanvankelijk stelde verzoeker tot aan zijn vertrek te hebben gewerkt in een gsm-winkel. Uit zijn latere verklaringen blijkt echter dat hij in de periode sedert hij werd gevisieerd en tot aan zijn vertrek zou hebben gewerkt in een restaurant. Even verder gaf hij dan weer aan dat hij, in weerwil van zijn eerdere, nochtans duidelijke gezegden, niet meer zou hebben gewerkt sedert hij werd gevisieerd. Verzoeker legt in het onderhavige verzoekschrift daarenboven nogmaals verklaringen af die niet kunnen worden gerijmd met zijn eerdere gezegden. In het verzoekschrift beweert hij immers dat hij eerst zou hebben gewerkt in een pitarestaurant en dat hij het laatste zou hebben gewerkt in een gsm-winkel. Bij het CGVS gaf hij blijkens het voorgaande eerder echter duidelijk aan dat hij eerst (vroeger) in een gsm-winkel werkte en slechts nadien in het pitarestaurant.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht aangehaald:

"Verder dient te worden aangestipt dat u, in de vragenlijst die werd opgesteld voor het CGVS en die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, liet optekenen dat u een dreigbrief zou hebben gekregen van onbekenden (zie vragenlijst CGVS). U met deze verklaringen geconfronteerd stelt u dat u tegenover de DVZ niet zou hebben verklaard een dreigbrief, doch een boodschap te hebben ontvangen. U voorts gewezen op het feit dat u daarenboven verklaarde tegenover de DVZ door onbekenden te zijn bedreigd, terwijl u tegenover het CGVS beweert te zijn vervolgd door AAH, herhaalt u louter dat een brief ook een boodschap kan zijn. Het moge duidelijk zijn dat u de vastgestelde tegenstrijdigheden op geen enkele manier kan uitklaren."

Verzoeker komt inzake de voormelde motieven niet verder dan een loutere herhaling van de bewering dat hij het voor de DVZ zou hebben gehad over een 'boodschap' in plaats van een 'dreigbrief'. Met deze loutere herhaling doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, dienaangaande gedane vaststellingen. Hoe dan ook biedt verzoeker geen verklaring voor het gegeven dat hij bij de DVZ aangaf dat hij werd gevisieerd door onbekenden terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij werd gevisieerd door AAH.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel onverlet waar gesteld wordt:

"Ook dient te worden vermeld dat u tegenover de DVZ heeft nagelaten melding te maken van de inval in uw woonst op 16 juni 2014. U hiermee geconfronteerd, stelt u tijdens het interview bij de DVZ geen tijd te hebben gekregen om dit incident te vermelden (CGVS, p. 19). Deze uitleg is weinig overtuigend gezien u slechts in een zin hier melding van zou kunnen hebben maken, zeker gelet op het belang van deze gebeurtenis."

Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker en diens zoon gevisieerd werden door AAH.

De documenten die verzoeker benevens het voormelde, bijkomende document neerlegde (administratief dossier, map 'documenten'), kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Verzoeker beroept zich daarnaast op het feit dat hij soenniet is en dat zijn zoon een soennitische naam draagt. Waar uit de informatie in het dossier (rechtsplegingsdossier, stukken 7 en 1; administratief dossier, map 'landeninformatie') blijkt dat de sjitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten (zeker deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit de Zuidelijke voorsteden van Bagdad) een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, kan echter worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoeker dermate ernstig zou zijn dat deze voor

soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden gevisieerd of vervolgd. Aldus dient verzoeker concrete aanwijzingen aan te reiken waaruit blijkt dat hij omwille van het feit dat hij soenniet is en dat zijn zoon een soennitische naam draagt zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst. In deze kan worden herhaald dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker en zijn zoon beweerdelijk zouden hebben gekend met AAH. Wat betreft de overige feiten waarvan verzoekers zoon slachtoffer zou zijn geweest, met name het eenmalige opgehouden worden bij een controlepost, pesterijen tijdens een zwemuitstapje en het gegeven dat hij door een leerkracht werd bestempeld als niet-moslim (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.15), dient te worden opgemerkt dat deze onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen besluiten dat verzoekers zoon het voorwerp uitmaakte van een persoonlijke, doelgerichte en systematische vervolging. In dit kader kan overigens worden opgemerkt dat ook verzoeker zelf deze feiten klaarblijkelijk onvoldoende zwaarwichtig achtte om in zijn hoofde of in hoofde van zijn zoon te kunnen besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Hij achtte het immers nodig om fictieve problemen met AAH te verzinnen. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker of diens zoon een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zouden dienen te koesteren ingevolge hun religie als soenniet.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (rechtsplegingsdossier, stuk 1) als de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) en de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad.

De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad.

De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Iraakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De verwijzing naar de Franstalige arresten nr. 165 615 en 165 616 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) is niet dienstig om afbreuk te doen aan het voorgaande. Het blijkt immers dat voormelde twee arresten niet te verzoenen zijn met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016. Arrest 162 162 (FR) werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de RvV en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en baseert zich op dezelfde landeninformatie, met name de "*COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad*" van het Cedoca van 6 oktober 2015, als deze die werd voorgelegd in de dossiers die aanleiding gaven tot de door verzoeker aangehaalde arresten. De door verzoeker aangehaalde arresten zijn tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) gold er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de RvV. In deze omstandigheden kan de afwijkende rechtspraak zoals gesteld in de door verzoeker aangehaalde arresten niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Dit geldt des te meer nu de voormelde analyse van de veiligheidssituatie niet is gesteund op de informatie die werd behandeld in de voormelde arresten doch wel op een veelheid aan recentere informatie, onder meer aangereikt door verzoeker zelf.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS